

Vzhledem k tomu, že v článku tom zasazuje se pisatel za uskutečnění požadavků německých notářů, totiž, aby odpadla definice notáře jako státního orgánu, aby ponechány byly malé komory, aby rozšířena byla autonomie notářského stavu a aby vyloučeno bylo použití jazykového zákona na listinnou agendu notářů, činí tato zmínka dojem, jako by také české komory stavěly se za neuskutečnitelný a nemožný požadavek Spolku německých notářů, na který ani čeští notáři a také žádná česká politická strana přistoupiti nemůže.

Notářská komora v Praze upozornila svým presidentem výše uvedené české komory na tento článek a uveřejňujeme nyní došlou odpověď notářské komory v Brně:

«K dopisu pana Dra Jar. Čulíka, předsedy notářské komory v Praze, adresovanému na předsedu notářské komory v Brně, ze dne 19. II. 1929, pokud se týče tvrzení, obsaženého v článku »Zum Neujahr!« v lednovém čísle časopisu »Notariats-Zeitung«, v němž tvrdí pisatel podepsaný značkou »gr«, jakoby notářská komora v Brně učinila jednomyslné usnesení ve smyslu náhledu pisatelova, totiž, aby odpadla definice notáře jako státního orgánu, aby ponechány byly malé komory notářské, rozšířena autonomie notářského stavu a vyloučeno použití jazykového zákona na listinnou agendu notářů, usnesla se podepsaná komora ve svém řádném sezení dne 1. března 1929 na následujícím: Podepsaná notářská komora nesouhlasí s článkem »Zum Neujahr!«, prohlašuje výslovně, že dosud nikdy žádného usnesení ve smyslu náhledu pisatelova neučinila a vyslovuje panu presidentu Dra Jar. Čulíkovi za účinné a mužné hájení zájmů notářského stavu nejsrdečnější dík. — Prosíme slušně, aby toto jednomyslné usnesení podepsané notářské komory bylo vzato laskavě na vědomí.

Notářská komora v Brně, dne 5. března 1929.

Předseda: Tesař v. r.»

Podobně i notářská komora v Olomouci oznámila, že připravuje odpověď na dotčený článek »Notariats-Zeitung«.

Vyjímá se proto prapodivně tvrzení pisatelovo v článku »Zum Neujahr!«, tvrdí-li, že i komory české s náhledem jeho souhlasí.

Vzhledem na projev uvedených dvou komor a i na projev některých příslušníků německých kolegů, kteří výslovně projevíli souhlas s akcí našeho spolku za uzákonění osnovy notářského řádu ministerstvem navržené, pokládáme za nevhodno a zbytečno nadále se tímto článkem zabývat, neboť zdá se, že celý odpor proti navržené osnově notářského řádu vychází a živěn jest pouze několika málo jedinci na úkor našeho stavu, který odkladem uzákonění nového notářského řádu přichází o značné materiální výhody.

Označení soudů a státních zastupitelstev. Dnem 15. března 1929 nabyl účinnosti zákon z 9. listopadu 1928 čís. 201 Sb. z. a n. o úpravě některých organizačních otázek v oboru soudnictví. Mimo úpravu úředních titulů soudců a konceptních úředníků státně-zastupitelských, obsahuje zákon ten zejména předpisy o novém — a to pro oblast celé republiky jednotném — označení soudů.

Tímto dnem zanikla označení:

1. »zemský soud« pro sborové soudy I. stolice v Praze, Brně a Opavě, dále označení »sedrie« pro sborové soudy I. stolice na území Slovenska a označení »soudní stolice« pro sborové soudy I. stolice na území Podkarpatské Rusi. Na místo těchto označení nastupuje ve smyslu jednotné označení »krajský soud«;

2. »vrchní zemský soud« pro sborové soudy II. stolice v Praze a Brně, jakož i označení »soudní tabule« pro sborové soudy II. stolice v Bratislavě a Košicích.

Vykonává-li okresní soud po případě krajský soud v některém místě pravomoc výhradně ve věcech civilních, exekucích, trestních nebo obchodních, připojuje k svému označení ještě další označení »civilní«, »exekuční«, »trestní« nebo »obchodní«.

Tedy na př.: »okresní soud civilní pro Brno-okolí«, »okresní soud exekuční v Praze«, »okresní soud trestní v Brně«, »okresní soud obchodní v Praze«, »krajský soud civilní v Praze«, »krajský soud obchodní v Praze«, »krajský soud trestní v Brně«.

V označení úřadů, zmíněných v § 3 zák. č. 201/28, nenastává proti nynějšímu stavu žádná změna.

Mimo to prohlašuje ustanovení poslední věty § 12 zák. č. 201/28 za nepřipustno, aby soudcové ve výslužbě při provozování advokacie a při obhajobě ve věcech trestních užívali jakéhokoliv úředního titulu. Dnem účinnosti zákona, t. j. dnem 15. března 1929, jest užívati tudíž v označení těchto výrazů:

1. Pro soudy:

- a) okresní soud nebo okresní soud;
- b) krajský soud nebo krajský soud;
- c) vrchní soud nebo vrchní soud;
- d) Nejvyšší soud nebo Nejvyšší soud.

2. Pro úřady podle § 3 zák. č. 201/28:

- a) státní zastupitelství nebo státní zastupitelstvo;
- b) vrchní státní zastupitelství nebo vrchné státní zastupitelstvo;
- c) generální prokuratura nebo generálna prokuratúra.

Z Věstníku ministerstva spravedlnosti

číslo 2., roč. XI. (1919).

Kolkování některých podání ve věcech pozůstalostních.

Připomíná se soudům v Čechách a na Moravě-Slezsku výnos ministerstva financí ve Vídni ze dne 24. července 1907, č. 90755/6, který po úpravě citace sazebních položek nyní obvykle zní:

I. V protokole o projednání pozůstalosti nebo v podání obsahující žádost za udělení legitimace k výmazu:

- 1. zůstavitelových práv, která vážnou už jen indebite;
- 2. zůstavitelových práv, která, ježto byla zajištěna na nemovitostech dědicových, zanikla jure consolidations; a

3. práv na opakující se plnění, která jsou zapsána jen na čas zůstavitelova života, je-li v tomto případě žádost podána před uplynutím tří let ode dne úmrtí (§ 34, odst. 2 knih. zák.), je projevem vůle strany (dědice), v němž strana prohlašuje svolení k výmazu, a podléhá tedy jako právní listina podle § 1 A 3 popl. zák. resp. saz. pol. 49/43 m) a 69/79 a) 2. zák. ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., podle povahy konkrétního případu podle saz. pol. 19/101 I. a n) poplatku podle stupnice II. z hodnoty zrušeného práva nebo podle saz. pl. 19/101 II b) cit. zák. z roku 1862 kolkovému poplatku pevnému.

Sejde-li se několik takových případů v jedné žádosti, je nutno podle § 4 připomínek k sazebním ustanovením zmíněným citovaným zákonem zapraviti každý z těchto poplatků samostatně, resp. sejde-li se několik případů, jež jsou podřaděny pod sazební položku 19/101 II b), zapraví se pevný poplatek 5 Kč stanovený v této saz. pol. jen jednou.

Podá-li se v případě uvedeném shora pod č. 3 žádost za legitimaci k výmazu po uplynutí tří let ode dne úmrtí oprávněné osoby a nebyla-li povolena poznámka žaloby o zaplacení nedoplatků (§ 34 posl. odst. knih. zák.) nebo má-li žádost za legitimaci k výmazu za předmět výmaz zůstavitelových práv na plnění se opakující, zapsaných na dobu života, na př. doživotního práva na byt, nemůže býti těmto žádostem přiznána povaha listiny, poněvadž v tomto případě výmazného prohlášení není třeba (§ 34, odst. 1. knih. zák.).

II. Úřední listiny vydané od pozůstalostního soudu při vyřízení těchto žádostí nejsou jako úřední vyhotovení podle saz. pol. 99/7 i) popl. zák. předmětem kolkového poplatku. (C. 51173/1928.)

Poplatky z posledních pořízení.

O poplatcích z posledních pořízení platí podle výnosu ministerstva financí ze dne 20. prosince 1928, čís. 118.621, tyto předpisy:

I. V Čechách a na Moravě-Slezsku.

1. Poplatek z posledních pořízení činí 8 Kč z prvního archu a 5 Kč z každého dalšího archu (saz. pol. 19/101 I A 1) popl. zák. a § 3 připomínek k sazbě zák. č. 89/1862 s použitím § 1 d) zák. č. 54/1925.

2. Tento poplatek se zapravuje toliko tenkrát, dojde-li podle posledního pořízení k majetkovému převodu a nejde-li o pozůstalost, jejíž hodnota beze srážky dluhů a břemen nepřevyšuje 100 Kč cit. saz. pol., § 49 odst. 1., č. 1. a odst. 2., č. 1. saz. pol. 16 pozn. 10 a saz. pol. 17, písm. b), čís. nař. č. 278/1915.

Poplatek se vyměřuje zároveň s dávkami z pozůstalostního převodu (s daní z obohacení a s poplatky z ní spojenými) a vázne na pozůstalosti (cit. pod č. 1 saz. pol.).

Jak se vyměřují pozůstalostní dávky, jest uvedeno v §§ 44—46 min. nař. č. 397/1915. Podle nich je vyměřují buď soudy nebo orgány správy finanční. V prvním případě se dávky platí kolky a stejně se tedy platí i poplatky z posledních pořízení. V druhém případě zase vyměří pozůstalostní dávky, a tedy i poplatky z posledních pořízení, orgány správy finanční.

II. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

1. Vše poplatku je táž, jaká je uvedena pod č. I. 1. (§ 74 zák. čl. XI. 1918 s použitím sazby § 1 d) a e) zák. č. 54/1925).